

Saa vilde det ærede Medlem have, at man i Virkeligheden skulde betragte § 27 II. som en løbende Udgift. Jeg mener, at hvis det ærede Medlem skulde have Ret, praktisk Ret, i denne Betragtning, skulde hele § 27 II. flyttes over paa § 26. Men jeg vil sige, at en saadan Betragtning synes mig at være lige saa urigtig som den Betragtning, der uden videre siger, at alt, hvad der opføres paa § 27, er en virkelig Forøgelse af vor Formue. Det er saaledes, at en Del af de Ting, vi opføre paa § 27 II., er virkelig Forøgelse af Formuen, andre Ting ere det i ringe Grad, men det er efter min Mening Administrationens Sag i større og større Grad at virke for, at det bliver Sandhed og Virkelighed, at det er Aktiver; saa behøve vi ikke at flytte med dem og heller ikke at betragte dem anderledes, end § 27 II. tilsiger at betragte dem. Moderne Stater maa nu en Gang søge deres Indtægter mange Steder fra. Det nytter ikke at tro, at man med de store Fornødenheder, som Nutidens Stater have, med de store Krav, som fra Befolkningslagene, og ikke mindst fra de Lag, som ere svagest stillede, nu om Dage stilles til vort Samfund, kan vælte alle Udgifterne over paa et eller to Steder. Ja, der er maaske et Sted, hvor man kunde vælte dem alle sammen over, og det er paa de indirekte Skatter, men *det* vilde være saa bundløst uretfærdigt, at jeg antager, at det i alt Fald ikke vilde finde nogen som helst Tilslutning i dette Ting. Og hvad angaar at vælte dem over paa de direkte Skatter, saa er der, saa vidt jeg ved, ikke noget Land i Europa, som har prøvet paa at kaste deres væsentligste Udgifter over paa de direkte Skatter. Og jeg vil sige med Hensyn til det Eksperiment, vi have gjort her hjemme — jeg synes, det var meget vellykket —, at efter den Modtagelse, de ærede Medlemmer, der pleje at sige, at de varetage den lavere Befolknings Tarv, have givet disse direkte Skatter, tør vi vistnok ikke vente, at vi i den allernærmeste Fremtid faa slæbt meget af Statens Byrder over paa dem. Men saa have vi ved Siden deraf visse Ting, som kunne blive ganske gode Indtægtskilder, og det er f. Eks. saadanne Ting som Statsbanerne, Post- og Telegrafvæsenet. Jeg mener, at det er ganske berettiget, at Staten stiller sig saaledes, at den siger til dem, som benytte disse Institutioner, som Staten har oprettet til deres Gavn, at de skulle betale, hvad det koster, det vil sige de direkte Udgifter og Forrentning af Stats-

kassens Udlæg dertil. Dette er adskilligt mere demokratisk end at opkræve de Millioner, som vi ellers komme til at mangle, gennem Tolden; *det* ville ærede Medlemmer indrømme mig. Preussen har saa store Indtægter af sine Jernbaner, at det afdrager og forrenter hele sin Statsgæld dermed og endda har, tror jeg, henved 100 Mill. Rm. til sine almindelige Fornødenheder. England har et meget stort Overskud af sit Postvæsen. Jeg mener ikke, at der er noget uberettiget i, at man fra Statens Side stiller et saadant Krav til Statsbanerne, som det jeg nylig nævuede. Jeg forlanger ikke 9 pCt. af Banerne, som man tager i Preussen, men jeg forlanger, at man skulde naa op til af Banernes bogførte Værdi at faa $3\frac{1}{2}$ pCt. virkelig Nettoindtægt for Statskassen, og jeg forlanger, at Post- og Telegrafvæsenet giver et rimeligt Overskud. Saa tænker jeg, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds er enig med mig i, at da vil det være berettiget at lade disse Udgifter blive staaende paa § 27, II., som de hidtil have staaet.

Det ærede Medlem ønskede, at Domæneindtægterne, de, som sortere under Finansministeriet, skulde overføres til en særlig Fond, og navnlig skulde de overføres til Universitetets særlige Fond (Afbrydelse af *Birch*). Var det Landbrugsministeriet? Naa, ja, men mine Betragtninger ere da de samme; og da det er en Ompostering, maa jeg maaske paa min ærede Kollegas Vegne svare i den Anledning. Det ærede Medlems Motivering var den, at derved vilde man maaske hindre, at vi her i Tinget vedtog Love om at nedsætte Jordebogsafgifter. Jeg tror ikke, at Tingets ærede Medlemmer i mindste Maade vilde lade sig paavirke af, hvor paa Finansloven de fandt denne Indtægt, enten paa den ene eller den anden Paragraf. Hvis de fandt det retfærdigt overfor Bornholm at nedsætte Jordebogsafgifterne, saa gjorde de det saamænd, enten det stod paa den ene eller den anden Konto. Og hvad saa angaar det at flytte fra de almindelige Statsindtægter over til de særlige Fonds, da er det noget, som aldeles ikke har min Sympati — jeg vil hellere være med til at gaa den omvendte Vej. Det ærede Medlem spørger, hvornaar kommer Lovforslaget om Tiendebanken? Men det maa være en Fortalelse af det ærede Medlem. Loven om Afløsning af Tienden af 15. Maj 1903 bestemmer nemlig, at Tiendebanken skal oprettes uden Hensyn til, hvad der videre skal ske; i denne